

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

VII. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM.

Ara: 50 fillér

1965. JÚNIUS 21.

Küszöbön a felvételi vizsga

A felvételi munka soronlevő feladatait vitatta meg legutóbbi ülésén az egyetemi párt-végrehajtóbizottság. Ennek alapján ismertetjük a legfontosabb tudnivalókat és tennivalókat.

A következő tanévre, 500 elsőéves nappali hallgatót vesz fel az egyetem. Az esti és levelező tagozaton összesen 650-en kezdhetik meg a tanulmányukat.

A délelőtti tagozatra jelentkezők június 25 — július 1 között tesznek felvételi vizsgát, míg az esti és levelező tagozatra jelentkezők vizsgáztatása július 1—10 között zajlik le.

Nappali tagozatra 1425-en jelentkeztek, tehát majdnem 200-zal többen, mint az elmúlt évben. A jelentkezések azonban továbbra sem oszlanak meg egyenletesen az egyes szakok között. Változatlanul a külkereskedelmi szak van az élen, ahová hatszorosa a túljelentkezés. Az igényekhez és lehetőségekhez viszonyítva, sorrendben legnagyobb arányú a túljelentkezés a tanári „B”, a nemzetközi, a tervek-matematika és a belkereskedelmi szakra. Érthető okokból legkisebb ez az arány a két új szakon (tanári „C” és „D”), viszont igen kedvezőtlen, hogy kétszeresét sem éri el a túljelentkezés a közlekedési, mezőgazdasági, ipari és pénzügyi szakon, ahol pedig a jó kiválasztás egyáltalán nem kevésbé fontos, mint a „nepszerű” területeken.

Az esti és levelező tagozatra összesen 2003 pályázó adta be felvételi kérelmét. További „fiatalodási” tendencia figyelhető meg, mivel a jelentkezők

fele (1025 fő), 25 évnél fiatalabb.

A legtöbb szak esetében matematikából és történelemből (vagy politikai gazdaságtanból) kell írásbeli és szóbeli felvételi vizsgát tenni.

A külkereskedelmi szakon, ezen felül, egy nyelvből szóbeli vizsga is van.

A nemzetközi szakon egy nyelvből van írásbeli és szóbeli. Matematikai vizsga nincs, de a jelöltnek ajánlatos ebből is levizsgáznia, számolva azzal az esettel, hogy a túljelentkezés miatt egy részüket csak más szakra lehet felvenni.

A tanári C-szakra a felvételi vizsga tárgyai: matematika és kémia.

Az írásbeli és szóbeli vizsgákat két egymás utáni napon

bonyolítják le. A dolgozatokat névtelenül, számozva kell értékelésre átadni, és a vizsgázó nevét a szóbeli vizsgáin bizalmas nyilvántartásba veszik.

Két elégtelen írásbeli esetén szóbeli vizsgára a jelölt nem bocsátható.

A technikumban érettségizettek matematikai vizsgájával kapcsolatos problémák kiküszöbölésére mind a szóbeli, mind az írásbeli vizsgán csak a technikai anyagot kérdezik a tanárok.

ARANY ÉS EZÜST

Örömmel fedeztük fel a pedagógus napon kormánykötetben részesült tanárok sorában két kiváló oktatókat. Szabó Kálmán elvtárs tudományos rektorhelyettes, Kahulits László elvtárs pedig egyetemünk pártbizottságának titkára, mindketten a politikai gazdaságtan tanszék oktatói. A kitüntetés alkalmából azt kérdeztük meg tőlük, milyen életpálya során érkeztek el életük mostani állomásához, mivel foglalkoznak és milyen terveik vannak.

Dr. Szabó Kálmán

a Munka Érdemrend arany fokozata

— Ugy érzem, az alkalomhoz legjobban illik, ha a felfedezésemnél kezdem. Részt vettem 1945-ben a földosztásban, a pártbizottságok szervezésében... Osszel pedig beiratkoztam a József nádor Műszaki Egyetem közgazdasági fakultására. Akkoriban nagyon élénk politikális és szervezkedés folyt a diákság

körében is. Engem választottak a Közgazdasági Hallgatók Egyesületének elnökévé — mint a szervezet első kommunista elnökét. Felsőoktatás nehéz lenne, mi mindenképpen működöttünk közre. Harmad-

éves voltam, amikor az új egyetem szervezésében részt vettem, népi kollégiumokat szerveztünk és 1948-ban fél-évig a Dózsa György kollégium igazgatója voltam.

— Nekünk talán az volt a legnagyobb élményünk, hogy sok mindenben első, úttörők lehettünk. Amikor 1950-ben elvégeztem az egyetemet, a politikai gazdaságtan tanszékére kerültem tanársegédnek és tagja voltam az első aspiranturának. Akkor ez nagy szó volt. Disszertációm az áru és értékelméletről írtam, később a Társadalmi Szemlénél dolgoztam, majd 1954-től az Országos Tervezési Társaság tagja lettem. Az egyetemre 1959-ben jöttem vissza főállású docensként, később pedig kineveztek egyetemi tanárrá.

— Mint tudományos rektorhelyettes? Hát ez a munkám is kicsit alapozásnak számít. Nálunk ilyen funkció ugyanis korábban nem volt,

és mint minden elsőként beiktatott tisztségviselőnek, magától a munkakört is ki kellett alakítani.

— Jelenleg egyik legfontosabb feladat számomra a szocializmus politikai gazdaságtanának oktatását korszerűsíteni, kifejleszteni a szakszeminariumi rendszert. Tudományos kutatási tervem főképpen a szocialista felhalmozás elméletének kidolgozása. A mechanizmus bizottság munkájában is részt veszek és ugyancsak beruházási tervmunkákkal foglalkozom.

— Azt, hogy a kitüntetés melyik tevékenységemért kaptam, nem igen tudnám megmondani. Talán egész eddigi munkám elismerése. Mindenesetre nagy örömmel fogadtam, különösen azért, mert úgy érzem, hogy személyemben keresztül a kitüntetés tulajdonképpen a közgazdászok, a pedagógusok és a mi egyetemünk munkájának megbecsülését jelenti.

Dr. Kahulits László

a Munka Érdemrend ezüst fokozata

— 1953-ban végeztem egyetemünkön az általános elméleti szakon. Utána egy évig a politikai gazdaságtan tanszékén voltam tanársegéd. 1954-től a pártközpontba kerültem és a Társadalmi Szemle közgazdasági rovatánál dolgoztam. 1960 tavaszától vagyok az egyetemen mint főállású, függetlenített párttitkár és 1963-tól félállásban a politikai gazdaságtan tanszéken adjunktus, egy éve pedig docens.

— A kandidátusi tudományos fokozatot 1961-ben szereztem meg. Disszertációm témája a munkatermelékenység és a szocialista iparosítás volt. Erről szóló könyvem 1962-ben meg is jelent a Kossuth Kiadónál. Legjobban ma is a munkatermelékenység kérdése érdekelnék, valamint a munkagazdaságtan, a munka szerinti elosztás. E témák újabb tudományos elemzéséhez azonban csak akkor tudok majd hozzáfogni, ha több időt tudok rá fordítani.

— Igen, elég sokirányú elfoglaltságom van. Jelenleg is foglaltságom van. Jelenleg is tagja vagyok az MSZMP Központi Bizottsága mellett működő elméleti munkaközösségnek, kilencedik évemet töltöm a munkásörsgénel. Tagja vagyok a IX. kerületi párt-végrehajtóbizottságnak. Nem is érdemes tovább sorolni, pedig még lehetne...

— A kitüntetés, mint egyetemi oktató kaptam, de azt hiszem elsősorban mégsem oktatómunkámnak szól. Sokkal inkább pártvezetőnk és a pártbizottság tevékenységének értékelését látom benne, hiszen a legnagyobb

eredményt — és ez valóban kollektív erőfeszítés eredménye — ott értük el.

F. P.

Tehetségkutató pályázat

Egy hónappal ezelőtt máris hírt adtuk, hogy a Magyar Ujságírók Országos Szövetségének tehetségkutató pályázatán ebben az évben Puskás Tamás, negyedéves külkereskedelmi szakos hallgató kapott első díjat, Miklósvári Zoltán negyedévfolyam általános iskolai tanulmányaiért második díjban és Práger László harmadik évfolyam külkereskedelmi szakos hallgató díjcsereiben részesült.

A következő tanévről a tehetségkutató pályázat kiírására már októberben sor kerül, ezáltal a februári beadási határidő — bár idő áll majd rendelkezésre a pályamunkák elkészítéséhez.

Még lehet jelentkezni

Olcsó külföldi utak

Ezen a nyáron két országba szervezett a KISZ VB külföldi csoportja cserealapon lebonyolított utazásokat.

JUGOSLÁVIÁBAN

július 26—augusztus 10. között és augusztus 11—25. között lehet utazni. Az útprogramban szerepel berlini, drezdai, lipcsei és Keleti tengerpart tartózkodás. A költség ennél az útnál is 1700 Ft és hasonlóan 600 Ft a zsebpenz. (Egyébként a lipcsei tartózkodás a vásár idejére esik.)

AZ NDK-BA

augusztus 29—szeptember 11. között lehet utazni. Az útprogramban szerepel berlini, drezdai, lipcsei és Keleti tengerpart tartózkodás. A költség ennél az útnál is 1700 Ft és hasonlóan 600 Ft a zsebpenz. (Egyébként a lipcsei tartózkodás a vásár idejére esik.)

Mindkét útra a KISZ-bizottságon lehet jelentkezni, legkésőbb július 5-ig. Az érdeklődőknek részletes felvilágosítást ad a KISZ-bizottságon Makkai András.

ELŐLEPTETÉSEK

Oktatóink besorolásában a rektori tanács jóváhagyásával június 1-től az alábbi változások történtek:
Adjunktus II. kategóriából adjunktus I-be lépett elő:

Komját Zoltán (statisztika tanszék), Lajos Sándor (matematika tanszék), Wieser Iván (külkereskedelmi tanszék), Selmezi Lajos (belkereskedelmi tanszék), Unger Béla (nyelvi tanszék) és Gárdonyi Sándorné (nyelvi tanszék).

Adjunktus III (II) lettek kinevezve:
 Marcell Jenő (ipargazdaságtan t.), Tóth Gyula (számvitel t.), Párizs Lajos (számvitel t.), Deák Károlyné (oktatási osztály) és Kovács Dezsőné (oktatási osztály).

Tanársegéd II. kategóriából tanársegéd I-be lépett elő:

Melega Tiborné (statisztika t.), Sörös János (statisztika t.), Hoós János (népgazdaság tervezése), Palánka Tibor (világ gazdaságtan t.), Hofmann László (nyelvi tanszék), Bórácz Sándor (jogi tanszék).

Tanársegéd III-ból tanársegéd II-be lépett elő:

Kerékgyártó Györgyné (statisztika tanszék), Vidor Győző (technológia t.), Baricz Dezső (számvitel t.), Király Attiláné (belkereskedelmi tanszék), Csáki Csaba (mezőgazdasági tanszék) és Palásti Sándorné (nyelvi tanszék).

Gyakornokból tanársegédé (III) lettek kinevezve:
 Tóth Tamás (külkereskedelmi tanszék), Kollár Zoltán (világ gazdasági t.), Rácz Károly és Munkácsi Borbála (politikai gazdaságtan tanszék).

Angol miniszter látogatása egyetemünkön

Június 11-én, magyarországi tartózkodása alkalmából meglátogatta egyetemünket Anthony Raven Crosland, a brit oktatási és tudományos ügyek minisztere. A baráti légkörben lezajlott találkozón párt- és állami vezetőinken és oktatóinkon kívül jelen volt Molnár János művelődésügyi miniszterhelyettes, valamint Robert Bruce, Nagy-Britannia magyarországi követségének sajtóattaséja.

Vendégünknek dr. Pach Zsigmond Pál adott rövid bevezető információt egyetemünkéről, majd a miniszter gazdasági jellegű kérdései nyomán élénk beszélgetés bontakozott ki, melybe oktatóink részéről többek között Vajda Imre, László Imre, Wilcsék Jenő és Forgács Tibor elvtárs is bekapcsolódott. Szó volt például a gazdasági mechanizmussal kapcsolatos jelenlegi kutatásokról, tervezési módszereinkről és a vállalatok irányításáról.

Anthony Raven Crosland végül kifejezte reményét, hogy Nagy-Britannia és Magyarország kulturális és tudományos kapcsolatainak bővítéséhez a mi egyetemünk oktatói is hozzájárulnak.

Az egyetemi hallgatóknak nincs szükségük dajkára

A SZAKEMBERKÉPZÉS RENDSZERÉNEK MEGJAVÍTÁSA érthetően igen bonyolult kérdés. Elsősorban a probléma összetettsége folytán nem tűnnek ki olyan könnyen az oktatási rendszer és a hozzá tartozó láncszemek működési zavarai, mint amilyen hamar felszínre kerülnek például egy-egy szerkezet vagy gép hibái.

A másik nehézség az, hogy az eredményes munkához egyre több ismeretre van szükség, ami aránytalanul meghosszabbíthatja a szakemberképzés időtartamát. Pedig egyetlen főiskola sem képes arra, hogy végzett hallgatóit egész életre ellássa a szükséges ismeretekkel és módszerekkel. A szakemberek előbb-utóbb kénytelenek tovább képezni magukat.

ORSZÁGUNKBAN A FŐISKOLAI OKTATÁS KÖNYNYEN HOZZAFÉRHETŐ MINDEN ÁLLAMPOLGÁR SZÁMÁRA. Ez helyes. De az már aggodalomra ad okot, hogy a főiskolai végzettséget olykor túl könnyű megszerezni. A hallgatóktól gyakran nem követelnek nagyobb erőfeszítéseket. Egyes fiatalok elvégzik a főiskolát anélkül, hogy megkedvelték volna választott szakmájukat és megtanultak volna önállóan gondolkodni. Viszont diplomájuknak megfelelően kapnak beosztást, s akkor inkább

csak akadályozzák az idősebb szakemberek munkáját. Nagy kárt okoz az államnak az is, hogy sok végzett főiskolai hallgató nem a szakmájában dolgozik.

Mindez arról győz meg bennünket, hogy a leendő szakembereknek a főiskolán főleg ahhoz kell megszerezniük a szükséges ismereteket és készséget, hogy a továbbiakban is fejlődni tudjanak, képezni tudják magukat. El kell sajátítaniuk az alaptudományokat, a megfelelő tárgyakat s szakmai ismereteket és ami a legfontosabb, meg kell tanulniuk önállóan gondolkodni, megoldani azokat a feladatokat, amelyekre nincs előre elkészített válasz.

Véleményünk szerint, itt lenne az ideje, hogy magukat a hallgatókat fokozott mértékben felelőssé tegyük saját tanulásukért. A főiskolákon az a gyakorlat alakult ki, hogy szinte iskolásan szabályozzák az előadások látogatását, arra törekednek, hogy az előadó közvetlenül mindent a szájába rájjon a hallgatóknak a tankönyvek segítségével. De így a leendő szakemberek nem szokják meg az önálló munkát, s nem fejlődik ki felelősségérzetük.

A DRAGA IDŐ IMPRODUKTIV ELFECSERLÉSENEK EGYIK ÉKES PÉLDÁJA AZ IDEGEN NYELVEK OKTATÁSA. Az iskolában

hat évig oktatnak idegen nyelveket, s az oktatás a főiskolán folytatódik, de a végzett hallgatók még mindig nem tudják olyan gyorsan olvasni a külföldi szakműveket, hogy azokat fel tudják használni. Nézetem szerint ez annak a következménye, hogy nem határozták meg pontosan az oktatás célját. Az ismereteket az oktatás mindegyik szakaszában közvetett mutatók alapján ellenőrzik, s főleg hiányzik a tanulók és a hallgatók érdeklősége.

Kétségtelenül újra közelebb kell tenni a nyelvvizsgát a főiskolára felvételiüket követő tanulók számára. De elegendő pusztán azt ellenőrizni, hogy a vizsgázó meghatározott szöveget el tudja olvasni és azt le tudja fordítani. Ennek eredményét nem kell feltétlenül beszámítani a felvételi vizsgaeredménybe, de nem volna szabad felvételi vizsgára engedni azt, aki itt nem felelt meg.

A HOSSZÚ TERMELESI GYAKORLAT MIATT IS SOK IDŐ VESZ KÁRBA. Ritka kivételektől eltekintve a hallgatók termelési gyakorlat folyamán szerzett ismeretei és tapasztalatai nem érik meg az erre fordított időt. Egyáltalán, mi a termelési gyakorlat célja? A mérnök számára a szükséges szakmunkásgyakorlat

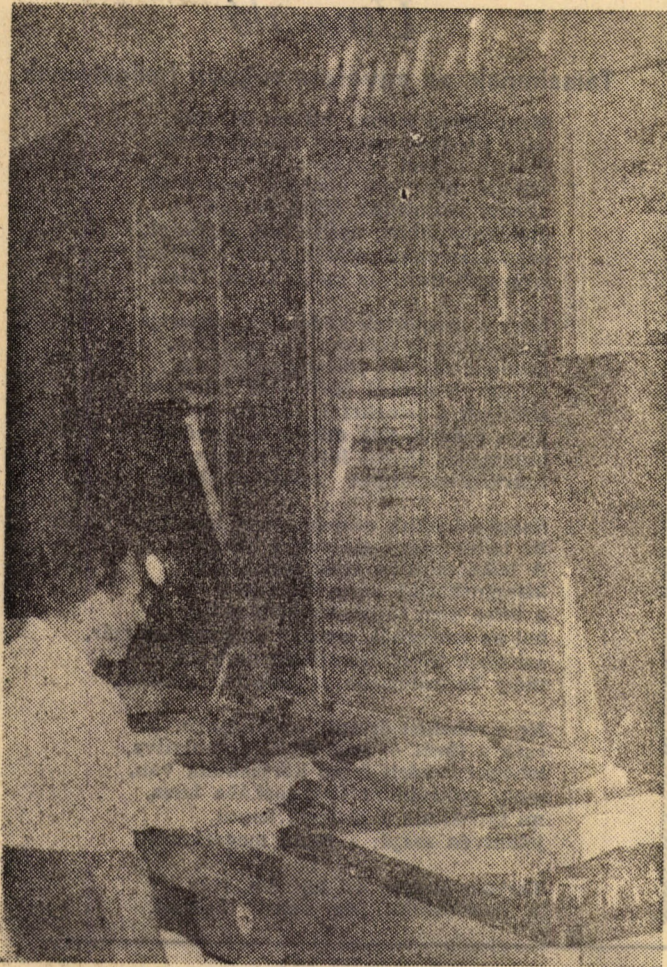
megszerzése. De ezt jóval hamarabb szereznek meg a hallgatók, ha erre a főiskola tanműhelyeiben lenne mód. Szervezési gyakorlatra sem tehetnek szert a hallgatók a termelési gyakorlat közben, mert még nem kész szakemberek, s így a néhány hónapig tartó praktizálás folyamán rendszerint nem bíznak rájuk semmiféle önálló munkát.

TOVÁBB KELL TÖKELETESÍTENI A TANTERVEKET és a tanulmányi programokat. Bátorabban kellene rövidíteni a leíró tárgyakat, teljesen meg kellene szüntetni ugyanazon anyag felesleges ismétlését különböző tantárgyakban, meg kellene keresni egy-egy tudományág oktatásának leghatékonyabb módszereit. Itt természetesen az adott tárgy oktatásának meghatározott céljából, a hallgatók már megszerzett ismereteinek színvonalából kellene kiindulni, s főleg a hallgatók aktivitására kellene támaszkodni.

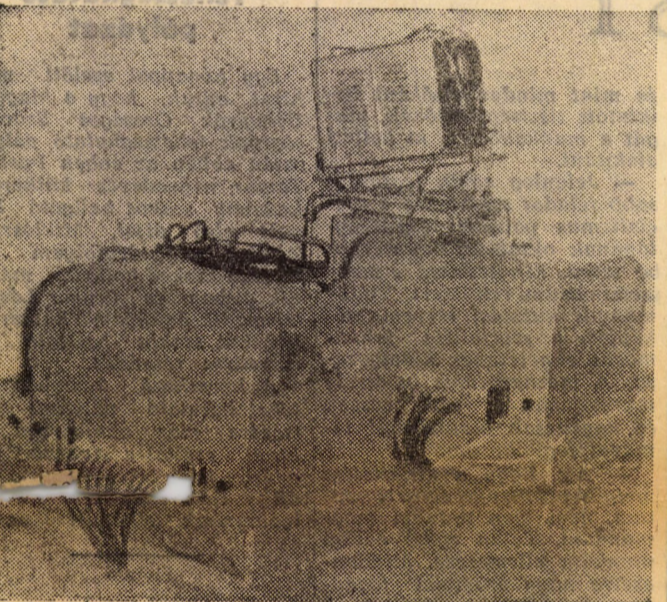
Példának felhozom a programozás oktatását a moszkvai egyetem mechanikai-matematikai karán, az aeromechanikai szakon. A szakon nincs semmiféle speciális programozási gyakorlat, de a feladatokat és a diplomamunkát úgy szabják meg, hogy ezek megoldásához szükség van elektronikus számítógépprogram összeállítására. A hallgatók, amikor már matematikai felkészültségük megfelelő, a számítógépprogram dolgozóinak konzultációját és a megfelelő segédanyagokat felhasználva, maguk végzik el ezt a munkát.

SZÓLNI SZERTNÉK MÉG A FIATAL SZAKEMBEREK FELHASZNÁLÁSÁRÓL. Rendkívül fontosnak tartom a tudományos kutatóintézetek el látását megfelelő szakemberekkel. Itt kiváltképpen megengedhetetlenek a tévedések. A tudományos kutatóintézetben ugyanis jóval nehezebb felmérni egy dolgozó munkájának tényleges eredményeit, mint a termelésben. Ezért a kutatómunkára a lehető leghigoróbban kell kiválogatni a főiskolai hallgatókat. Szerintem a tudomány érdekében célszerű volna, ha már a leendő szakemberek elosztása előtt kiválogatnánk a főiskolákon a legtehetségesebb fiatalokat, mégpedig olyan gondosan, ahogy az aspiránsokat jelöljük. A kutatómunkára ajánlott hallgatók névsorát a tudomány tanács ülésén kellene jóváhagyni.

(A Pravda március 6-i számában megjelent cikk alapján.)

Büvös asztal

Varászdobozok

Több mint másfél éves várakozás után végre üzembe helyezték egyetemünkön az Ural-2 elektronikus számítógépet.

Egy évig pihentek alkatrészei a nagy faladákban, melyek nem váltak díszre az aula „látványának”. Az építkezés késett, nem volt mód a hatalmas gép összerakására. Múlt év novemberében és decemberében készült el végre, de a szovjet szerelők csak áprilisban jöttek elvégezni a műszaki kontrollt. Aztán üzembe helyezték és átadták a gépet. Az ünnepélyes átadásra júliusban kerül sor.

Az Ural-2 a Művelődésügyi Minisztérium tulajdona, kettős feladatot lát el. Négy egyetem (rajtuk kívül a Műszaki, az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem és az ELTE) tudományos munkáinak számítási feladatait oldja meg, s egyúttal biztosítja hallgatóink számítástechnikai képzését a gyakorlatban is.

Az Ural-2 univerzális, digitális rendszerű belső programozású elektronikus számítógép. Közepes teljesítményű, sebessége 6-7 ezer művelet másodpercenként. Tároló kapacitása 100 000 adat befogadására alkalmas. Az adatok bevitelét lyukasított filmszalaggal végzik, de amint erre anyagi lehetőség lesz, átállnak a papírszalagra. A leolvasás fotoelektronikus úton, az eredmény regisztrálása papírszalagon, nyomtatásban történik.

A gép ára 20 millió Ft volt, viszont percek alatt végez el olyan bonyolult és hosszú számításokat, amelyek egy matematikai kutatócsoport esetleg napokig dolgozna.

Egyébként az Ural-2 matematikai feladatok megoldásán kívül — a programozástól függően — sok más termékű „munkára” is befogható.

Szemléltető oktatás az erkölcsi kopásról

Mint általában a „jól nevelt” univerzális elektronikus számítógépek, tud orvosi diagnosztist készíteni, fordít, verset ír, és ha kell, zenét szerez.

H. Gy.

EZT OLVASTUK — MERT EZT ÍRTUK

Valószínűleg egyedülálló rekordkísérletről ad hírt lapunk legutóbbi száma. Olvashatjuk először, hogy a minisztériumi rendelet szerint június 25-július 20 között kell lebonyolítani a felvételi vizsgákat. Utána viszont azt is megtudhatjuk, hogy „Az egyetem vezetősége a határidőt igyekszik lerövidíteni és a tervek szerint június 10-ig befejeződnének a vizsgák”.

Utólag megtudtuk, hogy a tervezett rendkívül gyors felvételizetést mégsem tudtuk megoldani. Pedig kicsoda ziccert hagytunk ki ezzel. Ha június 24-ig végzünk, már az is óriási eredmény. Még van három nap. Rá kell hajtani; egy kicsit.

FORD-ÖSZTÖNDÍJASAINK

Az Egyesült Államokban létesített Ford-alapítvány külföldi oktatóknak és kutatóknak ad lehetőséget arra, hogy szakmai továbbképzésben részesüljenek. A szocialista országok közül eddig Lengyelország, Jugoszlávia és Magyarország tudósai, kutatói utaztak Ford ösztöndíj révén az USA-ba. (Magyarok először 1963-ban.)

Ez évben hazánkban 25 tudományos kutató és egyetemi oktató tesz 10 hónapos tanulmányutat az Egyesült Államokban.

A nevezés pályázat útján történt. A pályázónak ismertetnie kellett eddigi tudományi eredményeit, publikált írásait, továbbá azt a kutatási témát, amivel jelenleg foglalkozik s amihez az ösztöndíj elnyerése után az Egyesült Államokban anyagot, tapasztalatot szándékozik gyűjteni. Ennek alapján a Ford-alapítvány képviselői és a Kulturális Kapcsolatok Intézetének megbízottai a Tudományos és Felsőoktatási Tanács elé terjesztették a jelölteket. A 25 eredményes pályázó közül 7 közgazdász — közülük 5 egyetemünk oktatója. Kreko Béla, Nyilas József, Bora Gyula, Hegedűs József, és Hoós János elvtárs utazik 1965 nyarán 10 hónapos tanulmányútra az Egyesült Államokba. A tényleges tanulmányutat 5 hetes nyári előkészítő tanfolyam előzi meg New York-ban, illetve Colorado Springsben.

Oktatóink hármas céllal indulnak az útra. Egyrészt saját kutatási területükhöz igyekeznek anyagot gyűjteni, másrészt tanulmányozzák az Egyesült Államok egyetemlein kialakult oktatási rendszert, oktatási formákat. Végül, de nem utolsósorban lehetőségük lesz megismerkedni az amerikai társadalommal, bepillantást nyernek az amerikai nép életébe.

Kreko Béla, az Egyetemi Számítógéppont igazgatója. Az oktatási tapasztalatokkal kapcsolatban a közgazdászok matematikai képzésének problémái érdeklik, illetve a korszerű számítógéprendezések oktatásbeli szerepe. Tudományos munkája során folytatja és be is szeretné fejezni könyvét a nem lineáris programozásról.

Nyilas József, a világgazdasági tanszék vezetője. Témája a mai tudományos és technikai forradalom. Az Egyesült Államokban a technikai fejlődés, az automatizá-

lás gazdasági és társadalmi hatásaival kíván foglalkozni. Az elkövetkező évben egyetemünkön új tárgyat indul „A technikai haladás közgazdasági problémái” címen. Nyilas elvtárs tudományos munkája főleg ezzel kapcsolatos. A tervek szerint hosszabb időt tölt a Columbia vagy a Harvard Egyetemen is, ahol tanulmányozni szeretné a világgazdasági kapcsolatok oktatásának módszereit, tananyagait.

Hegedűs József, a nyelvi tanszék docense. Elsősorban alkalmazott nyelvészettel akar foglalkozni, ezen belül különös tekintettel az idegen nyelvek oktatásának elméletére. Tanulmányozni szeretné az Egyesült Államokban kidolgozott intenzív nyelvtanfolyamokat (hathetes, háromhónapos) és az audiovizuális módszereket. Valószínűleg New Yorkban vagy Washingtonban (Center for Applied Linguistics) fog dolgozni.

Bora Gyula, a gazdaságföldrajz tanszék adjunktusa.

Leginkább a modern területi és gazdasági kutatási módszerek érdeklik. A tanulmányút első felét Chicagóban fogja tölteni, előtte úgynevezett „üzemi gyakorlaton” vesz részt, Indianában, ahol a gazdaságföldrajz aktuális oktatási, kutatási kérdéseit tanulmányozza, úgy is, mint hallgató, úgy is, mint előadó.

Hoós János tanársegéd a népgazdaság tervezése tanszéken. A közgazdaságtervezésben alkalmazott matematikai módszerekkel foglalkozik. Ezen belül az input-output analízissel és a lineáris és nem lineáris programozás kérdéseivel. Elsősorban gazdasági, gyakorlati vonatkozásban folytat kutatásokat ezen a téren. Az előzetes tervek szerint a Harvard Egyetemen fog tartózkodni.

Egyetemünk nevében sok sikert és jó munkát kívánunk októinknak és bízunk abban, hogy 10 hónapos tanulmányútjuk révén oktatásunkat és tudományos életüket nagymértékben gazdagítani fogják.

Brüll Mária

Zeitschrift für Organisation... meg a többiek

Sok szakfolyóirat jár a tanszékekre, meg a Központi Könyvtárba, Mi most a BNV-n látott és képvényünk is bemutatott kiállítás kapcsán mégis arra szeretnénk felhívni külö-

nösen oktatóink figyelmét, hogy az Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központ részére előfizetett mintegy ezer folyóirat között igen sok gazdasági vagy rész-

ben gazdasági jellegű van. Akit érdekelnek a szervezési, racionalizálási, üzemgazdaságtani, vezetési, stb. kérdések, azok igen gazdag anyagot találhatnak az Országos Műszaki Könyvtárban.

„Azt hittük, hogy soha nem lesz vége...”

— Negyedéveseink búcsúösszeállítása —

PÁLYÁNK MINDENNAPOS KÜZDELMEI

Közgazdász. — Mit rejt ez a szó? Most, az elhelyezkedés előtt minden eddigienél gyakrabban vetődik fel ez a kérdés. A lexikonban biztos található valamilyen meghatározás, de ezt kevesen nézték meg közülünk, én sem, s úgy érzem, talán többet mond egy hasonlat: A közgazdász — műszer. Legalábbis ennyit minden bizonnyal elmondhatunk magunkról. Hogy később ki többet, ki kevesebbet, az elsősorban rajtunk múlik.

Hiszen szakmánknak egyelőre csak a helye s a neve tisztázott, hogy mennyit ér, milyen eredményeket hoz a gyakorlatban, az még csak napjainkban alakul. Ezért érthető, hogy a közgazdász hivatalos tudat csak keveseknek adatott meg. Többnyire ez-

után fogjuk keresni, s ha minden jól megy, megtalálni helyünket. Ennek során rendkívül sok múlik azon, hogy mint emberek mire értékeljük magunkat, és mennyit érünk. Ezt látszik bizonyítani az is, hogy több száz oklevéles közgazdász végez képzett-ségének nem megfelelő munkát. Egy vállalati személyzetis találoan így fogalmazta meg: „A közgazdászokat könnyű eltemetni.”

S ez az „eltemetés” nem is mindig jelent anyagi hátrányokat, ami talán még rosszabb. Pusztán annyit, hogy le kell ülni egy íróasztal mögé, s egyszerűen csak azon veszi észre magát az ifjú, hogy áttörhetetlen, néma barrikád zárja el mozgását, s

megmarad jó darabig egyszerű műszernek. Az ilyen eltemetés azért jelent veszélyt, mert a tényt, az alkotó közgazdasági munka valahol az íróasztalon túl kezdődik. Vagyis a közgazdásznak napi munkája mellett és annak alapján még kutatnia kell, nemcsak a holnapot, hanem a holnaputánt is. Nem szabad elsüllyedni, belefeledkezni a napi munkába, sem elszakadni tőle, de megelégedni vele a legkevésbé. S ezt egyelőre még kevés vállalatnál teszik lehetővé.

De nemcsak szakmai akadályok nehezítik kezdő lépéseinket. Minden vállalatnál létező személyi problémák. A szó jelenthet szakemberhiányt, de talán ennél sokkal gyakrabban elrontott emberi, munkatársi kapcsolatokat.

S ami azt illeti, lényegében itt is kezdők vagyunk. Munkatársaink pedig kezdőbb kezdőnek néznek majd minket, mint amilyenek valójában vagyunk.

Igy sokasodnak pályánk útvesztői.

Sokszor előfordul, hogy valamilyen kérdésben nem dönthető el, hogy kinek van „objektív” igazsága. Ilyenkor mindig kiéleződik a küzdelem, megindul a harc az emberi kapcsolatok terén is. Lehet, hogy valamelyikünk rögtön

„jó lóra tesz”, de lehet másképp is. Előfordul mindkettő, s az is, hogy a sok bába közt elvész a gyerek, hogy a személyi harcok győzködői elfeledkeznek munkájuk tényleges értelméről.

Mindez különösen azért veszélyes számunkra, mert mi negyven évre előre indulunk és ezalatt a személyi kapcsolatok változnak a legtöbbször.

A naivitás felső foka volna azt hinni, hogy az élet szép, sokszínű kavargásából bárki is kimaradhat. Nem! Itt csak vesztesek és győztesek vannak, no meg, mint mindenhol, mázlisták.

Isten veletek, cimborák!

Ijesztő kép? A gyáváknak, lehet. Szerintem, mindenekelőtt izgalmas és érdekes. Úgy hívják: az élet — a tetek mezeje. Lehet máslymen, harc nélkül való? Soha!

A mi tényleg ijesztő és elkeserítő benne, az az, ha valakinek nincs irányítúje, az,

ha egy fiatalban nincs meg az alakító, javító szándék. Az élet küzdelem, s kavargásába belecsöppent egyetemistának ezt nemcsak tudni, vállalni is kell. Mert, bár hitted vagy sem, a könyvek lapjain s a felénk nyújtott eszmékben — a tudás mellé — ezt is belénk akarták oltani.

Kékési József

Kilépek az életbe...

Jelzem, ezt mind a mai napig szerencsésen megúsztam. Ugyanis eddig még nem fordult velem elő, hogy az első adandó alkalommal tovább ne tanultam volna. Az általános iskolai pályafutásom befejezését jelző igazgatói beszéd azon részénél, hogy: „De lesznek közületek, akik most kilépnék az életbe!” — részéről a markomba kacarásztam. Az érettségi banketten a Nehéz Szívet Elveté Indulók között vidáman piros pacisztam retteget latintánommal, s amikor a „reméljük, a munka frontján is helyt álltok”-ra került sor, könnyű szívet, s egy idegen közönyvel távoztam. De mi lesz most? Közgazdász diploma a zsebemben, végzés arról, hogy

már mindent tudok s nincs felsőbb fokú alma mater, mely még egyszer keblére rejthetne az Élet elől. Agyamban dühbörögtek a rektori búcsúbeszéd látónoki szavai. „Hát, kedveseim, ahogy én elnézem, ti most alighanem kiléptek az Életbe!” Hiába nézek balra, majd jobbra, balra, sehohol kibúvó. O talán már a kapu előtt leselkedik rám, hogy ohne haladé, hogy kéjes lihegással feltaszítgálasson az Ó nagy (forgó) színpadára. Még néhány perc, és reám aggatja Terheit. A nyakamba a Gondot, a vállaimra a Felelőséget, az idegeimre a Felelőséget, a dohártyáimra a Családi Élet Zajait, a lelkemre a Bárgyú Belenyugvást. Még néhány perc, és azon kapom rajta magam,

hogy köröttem forr, pezseg, lüköt, zajlik, nyúszít, nyírít, csámcsog és meglepetéseket produkál valami. Oda se nézek majd. Tudom. Az Élet. Tegnap még délelőtt mozi, délután mozi, I. szerelem, II. szerelem, este III. szerelem, gondtalan ifjúkor, népgazdaságtervezés. Holnap: férjias tekintet, hétköznap is nyakkendő, 28 800 másodperc munka, ugyanannyi pihenés, detto szórakozás. Rend-szer. Allok a küszöbön. Csak egy lépés és kinn vagyok. Ott, ahonnan még sem tért vissza, és ahol még május 1. is csak egy-napos ünnep! Barátaim! Le a kalapokkal, fel a gyász lobogóival! És kívánjatok nekem jó vadászatot!

— puskás —

AZ UTOLSÓ MÉTEREK

A SZÖVEG

Szomorújáték két részben.
(Részben szomorú, részben játék.)

I. rész

A színt Póstyák lakásának ebédlője. Egyszerű, de izlésesen berendezett szoba, melynek legnagyobb eke Póstyák József elsőéves külkereszközpályozott hallgatója. Amikor a függöny felmegy, épp mély lélegzetet és néhány süteményt vesz, látszik rajta, hogy készül valamire. A nagy ebédlőszék körül a teljes Póstyák család, és a közvetlen rokonság figyeli mozdulatait.

Anya: Na, meséj fiacskám, milyen az egyetemen? Olyan rég nem láttunk, egészen megfőrtésodtál, amióta egyetemista vagy.

Jocó: (szerényen, de öntudattal) Igen, ez vele jár... Az egyetem? Hááát...

I. Nagybácsi: (izgatottan) Ne kérsd magad, Jocó! Meséj arról a külkerről!

Jocó: (nagyilelkű mosollyal) Na, nem bánom. De nem mese ez...

Apa: (pisszeg) Csendet, csendet! Kényelmesen ülsz, kisfiam? Jocó: (bólint, elkezd) A külker szakon kereskedelmi attasékat, nagyköveteket, ENSZ-delegátusokat és világhírokat képeznek. Nagyon megválogatják, hogy kiket vesznek fel. A felvételi 7 nehéz próbából áll, és csak az kerülhet be, aki mindegyiket kiállja, és utána hibátalanul el tudja mondani a főbb világnyelveken, hogy „mitsütszkisszucs?”

Rokonok: (felmorajlanak, valaki megszólal) Mondd el valahogy!

Jocó: (koncentrál, elmondja) Was sützen, klein sütschen? (Önfelelt taps.)

Jocó: (folytatja) A felvételi után 6 hétre edzőtáborba vonultunk. Itt neves külföldi szakemberek irányítása mellett foglalkoztunk a „Repülőjegyváltás tengerentúli országokba”, „Milyen valutában fogadjunk el megvesztegetést?”, a „Főbb világvárosok éjszakai élete” és a „Hogyan viselkedjünk garden-partytyn?” kérdésekkel.

Béluska: (a II. nagynéni egyetlen, de teljesen hülye kislánya) Anyuu! Mi az a gardony-partifis?

II. Nagynéni: Csendbe légy, Béluska! Ha nagy leszel, majd te is utazatsz olyanban!

Anya: Beszéj Jockikám a kilátásaidról. (Rokonokhoz) Arról olyan szépen tud beszélni!

Jocó: Egyelőre még itthon maradok, és csak harmadév után megyek egy rövidebb nyugat-körül szakmai gyakorlatra. Berlin, Brüsszel, Párizs, London, visszafelé pedig Ankarán, Montrealon, Yamanakán és West Side Storyn keresztül haza. Ha végzek, a diplomához állandó világtelvélet, repülő, hajó és vasúti arcképest kapok, ami nagyobb sportrendezvényeken és premier mozikban is érvényes.

Amálka: (másodunokatestvér, de még hajadon, úgy érzi, hogy halálosan szerelmes)

Amál néni: (szintén oldalági, de már nem az) És az átruházható?

Jocó: Sajnos csak családtagokra, és akkor is a Dél-afrikai Unió kivételével. Ott ugyanis egész évben magas apartheid van.

Amál néni: Akkor nem is kéne...

I. Nagybácsi: És mit kell dolgozni?

Apa—Anya: (felháborodottan rendre akarják utasítani, de Jocó közbevág)

Jocó: Okos kérdés, felelek. A munkám igen sokrétű és nagy akaratösszpontosítást kíván. Különböző országokban kell terjesztenem a magyar árucikkeket és azok jó hírét. Kapitalista relációban prospektusokat is osztogatok a kisemmitett munkanélkülieknek, esetleg néhány bátorító szót sugok oda nekik a füllükbe, és nem várok érte semmit. Figyelem a profitráta csökken tendenciáját, reggel és este megmértem a kizsákmányolás fo-

NEM VÉGÁLLOMÁS

— puskás —

2:1 és ami mögötte van...

A múlt évben szerkesztőségünk kulturális felmérést végzett egyetemünk hallgatói körében. A kérdőíveken szereplő kérdések közül legtöbbször előző számainkban már foglalkoztunk. Most azokat a válaszokat szeretnénk elemezni, amelyeket arra a kérdésre kaptunk: „A kötelező szakirodalmon túl olvas-e közgazdasági és egyéb társadalomtudományi szakkönyveket? Ha igen, milyen gyakran?”

A fenti kérdésre 10-en nem válaszoltak kielégítően (ide tartozik pl. az a válasz, amely a Figyelőt szakkönyvként értékeli), a részletes adatok tehát a 310 értékelhető válasza vonatkoznak, az összehasonlíthatóság kedvéért azonban a százalékos arány kiszámításánál a 320 beérkezett kérdőívet vettük alapul. Nézzük tehát az adatokat, először a szakkönyveket nem olvasók számára vonatkozólag:

	Beérkezett kérdőívek száma:	Nem olvasók száma:	Nem olvasók a beérkezett kérdőívek %-ában:
Férfi:	168	92	54,7
Nő:	152	106	69,7
I.—II. évf.:	208	140	67,3
III.—IV. évf.:	112	58	51,7
Kitűnő, jeles, jó:	193	112	58,0
Közepes és rosszabb:	117	86	71,8

A táblázatból kiderül, hogy nőhallgatóink kisebb százalékban olvasnak szakirodalmat, mint férfihallgatóink. A másik két arány a várakozásnak megfelelően alakult (vagyis az alsóbbévesek, ill-

letve a közepes és ennél gyengébb tanulmányi eredményű hallgatók között több van, akik nem olvassák a szakirodalmat). A szakirodalmat olvasó hallgatók megoszlása:

Évfoly.	Férfi:		Nő:		Összesen
	Kitűnő, jeles, jó:	Közepes és rosszabb:	Kitűnő, jeles, jó:	Közepes és rosszabb:	
Gyakran:					
I.—II.	1	2			3
III.—IV.			2	2	
Hetenként, kéthetenként:					
I.—II.	5	1	1	2	9
III.—IV.	4	1	2		7
Havonta:					
I.—II.	2	6	5	2	15
2—3 havonta*:					
I.—II.	2	2			4
Ritkán, (néha):					
I.—II.	9	7	13	1	30
III.—IV.	4	4	9	1	18
Véletlenül, (alkalomszerűen):					
I.—II.	2				2
III.—IV.	5	1		2	8
Összesen:	44	25	32	11	112

* A nőknél összevonva a „Gyakran” válaszokkal.

A végeredményt tekintve az arány kissé elszomorító: a szakirodalmat olvasók száma a beérkezett kérdőívek számához viszonyítva 35 %, a nemolvasóké pedig 65 %, tehát az arány kb. 2:1, a nemolvasók javára. Ehhez nem szükséges különösebb kommentárt fűznünk, hisz a számok önmagukért beszélnek. Mégis, fel szeretnénk hívni a figyelmet egy különösen szembeszökő tényre: míg a

kitűnő, jeles és jórendű hallgatóknak kb. 42 %-a olvas szakirodalmat, addig a közepes és ennél gyengébb tanulmányi eredményű hallgatóknak csak 28,2 %-a. A tanulmányi eredmény és a szakirodalom-olvasás között tehát van korreláció, így a szakirodalom-olvasás arányának javulása is főleg a tanulmányi eredmények egyidejű emelkedésével képzelhető el.

— sóvári —

A jót nehezebb megírni?

Négy év alatt volt elég alkalmunk véleményét olvasni az egyetemi menza munkájáról. Egy-két kivétellel ezek mindig elmarasztalók voltak. Hajlamosak vagyunk inkább csak a rosszat észrevenni és közömbösen elismerni sok apró pozitív mozzanat mellett.

Búcsúzásul, úgy gondoljuk, azt is meg kell említeni, amiről eddig nemigen volt szó, és ami dicseretére válik a menza dolgozóinak.

Éthordóval a kezében naponta megjelenik az ajtóban egy vak fiatalember. A közelben levő valamelyik dolgozó elveszi tőle az edényt, barátságosan bekíséri, majd a megtöltött éthordót kiviszi neki a kapuig.

Többször előfordult, hogy menüjegyre diétás ételt vihetett haza beteg barátjának egy-egy hallgató, néha két hé-

ten keresztül is. (Utólag a felgyógyult figyelmébe: illett volna megköszönni!)

Legutóbb hat hétig betegeskedett egyik negyedéves hallgatónk s ezalatt minden nap elkészítették neki a speciális, könnyű ételt. Van több olyan oktató is, aki epe- vagy más betegsége miatt csak kímélő, száraz kosztot fogyaszthat, s ők is segítséget kapnak.

Nem kívánja senki, hogy a hibát vagy nemtetszést elhallgassuk. Az étterem vezetőjének, Füzesiné elvtársnőnek és a konyha vezetőjének, Mikó elvtársnak külön az a kérése, hogy a problémákkal, észrevételekkel keressük fel őket, beszéljünk meg közösen, tegyünk meg mi is mindent, hogy a kapcsolat az étterem és a hallgatók között még jobb legyen.

Végzős hallgatók

JEGYZŐKÖNYVKIVONAT,

amely bizonyára mindenkit érdekel

Lapunk egyik korábbi számában hírt adtunk arról, hogy a KISZ érdekvédelmi bizottsága megbeszélést tartott a menza vezetőjével és kérte a kiszolgálás hibáinak mielőbbi kiküszöbölését. Azóta számtalan hallgató fordult hozzánk olyan kérdéssel, hogy fordítsunk nagyobb gondot az ételválaszték és minőség vizsgálatára is.

Az étterem irányító szervéhez, a Pest-Budai Üzemi Véndéglátóipari Vállalat áruforgalmi osztályához fordultunk, hogy meglepetésszerű adag- és kalóriaellenőrzést végezzen, és annak eredményéről jegyzőkönyvi másolatban értesítse a diákbizottságot.

Mi is részt vettünk az ellenőrző vizsgálaton, melyre június 12-én, szombat délután került sor.

Előzőleg részletes tájékoztatást kaptunk Gábor Gyuláné ellenőrtől. Megtudtuk, hogy a vállalati központ kéthetenként rendszeres kalóriaellenőrzést végez valamennyi menzá. Az ennek alapján készített összefoglaló kimutatást szakmai véleményezésre átküldik az Élelmiszerügyi Tudományos Intézethez. Májusban például egyetemünk menzáján a napi átlag 2910 kalória volt, ami megközelíti az előírt 3000 kalória mennyiséget.

A június 12-i adagellenőrzést a következőképpen bonyolították le: Szűrőpróbaszerűen választották ki az étel-

feleségeket, mégpedig kiszolgálás előtt vagy már valamelyik hallgatótól visszakérve. Így a hideg vacsoránál 10-es, a menzaválasztéknál 5-ös mintaatlatot vettek vizsgálat alá. Ime az eredmény:

A központilag megadott ételnormáknak körülbelül megfelelt az átlagos menzai adag, viszont elég nagy különbségek voltak az egyes adagok között.

A leves megízlése alattmasztotta a hallgatók kifogásait, hogy nem elég fűszerezett, nem elég ízletes. Igéretet kaptunk, hogy a jövőben ezzel többet törődnek.

Ugyancsak ígéretet kaptunk arra is, hogy a teljes kiszolgálási idő alatt igyekeznek az ételkelet melegben tartani. A közeli napokban is előfordult, hogy már fél 12-kor hideg volt egy-egy választék.

Lényegesebb hiányosságot két esetben tapasztaltunk: A menzai főtt hús adagja 9 dkg helyett (5-ös átlagból) 6,6 dkg volt, és a hidegvacsora (10-es mintaátlagból) 7 dekás előírással szemben csak 6,4 dkg szalámit tartalmazott.

Az első eltérés abból adódik, hogy az előírás nyershúsadagra vonatkozik. Az ellenőr véleménye szerint főzés, sütés, illetve a különböző feldolgozási műveletek során veszteségeként még egyharmados súlycsökkenés is elfogadható. Viszont a turistaszalámi adaghiánya nem indokolt, az utólagos harmadszori és negyedszori mintavétel által mutatott jó eredmény ellenére sem, mivel a két vizsgálat időpontja között másfél óra telt el.

A vizsgálat során meggyőződhattünk arról is, hogy a konyha belső tisztasága megfelel a higiénia követelményeinek.

Szeptemberben az új tanév elején külön menzabizottság alakul, amelynek állandó feladata lesz a diákok érdekében ellenőrizni a menzai ellátást.

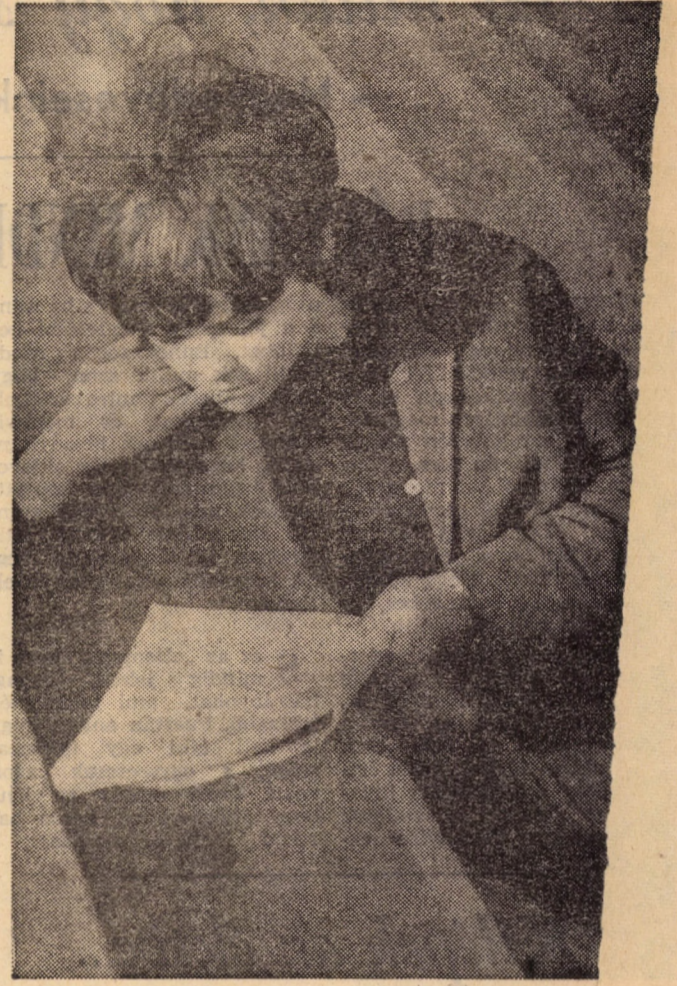
P. S.

AKI RÁÉR

Legutóbbi számunkban közöltük, hogy az Univeriade versenyein részt vevő 153 tagú nyugatnémet sportdelegáció patronálásával egyetemünk KISZ-szervezetét bízták meg. Felhívásban kértük, hogy aki augusztus 15—30 között néhány alkalommal időt tud szakítani a közreműködésre, jelentkezzen a KISZ-bizottságon.

Feladatuk abból áll majd, hogy elkísérik a vendégeket a versenyek színhelyére, segítenek a tervezett találkozók lebonyolításában stb. Nem feltétlenül szükséges a német nyelvtudás, de mindenesetre előnyös.

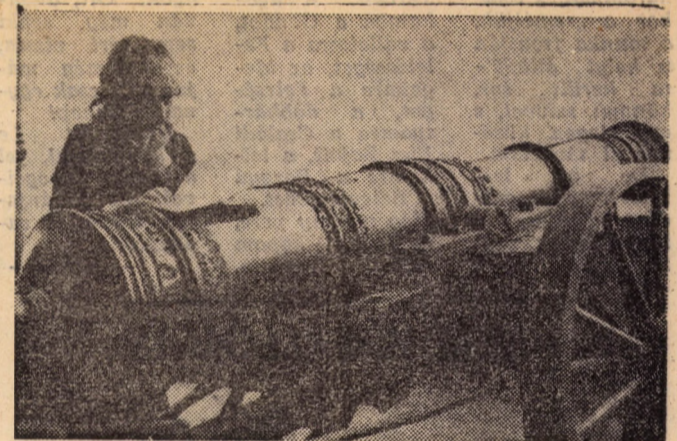
KI, HOL TANUL?

Vajon most hol tanul?

Medárd napján, hogyha esik...

Tudás — fegyver

(Urbán Tamás felvétele)

„Mellékes” vizsgariport

Szokatlan csend ül meg az egyetemem. A mindig lármás termék valamiképp komor, néha már ijesztő némasággal ásitanak az üres folyosókra. De itt-ott csoportba verődve hallgatók várakoznak. Öltöztetik kicsit ünnepélyes, hangjuk izgatott. Június van, Vizsgaidőszak.

Végigmegy az ember a folyosón és leolvashatja az arcokról, hogy ki vizsgázott már és ki nem.

Délután négy óra. A statisztika tanszék előtt még néhány „mindenre elszánt” hallgató várakozik. Arcukon a fáradság és bizonytalanság grimaszai keverednek. Hiába, azért reggel kilenc óta sok egy kicsit. Hangok keverednek.

„Tegnap otthon úgy éreztem, hogy már mindent tudok. Most meg azt mondom, nem érdekel, milyen jegyet kapok, csak már túl legyen rajta.”

„Azt mondta a vizsgáztató, máskor kevesebbet meséljek. Mit csinálnak, ha olyan volt a tétel. De azért megadta a jelet.”

„Nagyon kellett volna a jeles, már csak egy kiadó pontom volt a rendiségemhez. S ez a szigorlat megduplán számít. No, mindegy, majd jövőre...”

Kényelmes bőrfotelben ülök. Előttem kis szelet papír, rajta két kérdés. Szerencsére mind a kettőt tudom. Nem írok sokat a papírra. Fél óra, amíg rám kerül a sor. Jó, hogy ilyen kényelmes a fotel. Bezzeg az a másik, ott a vizsgáztatóval szemben... Amikor ráültem, megkezdődött az örök-kévalóságnak tűnő húsz perc.

„Az ipari bruttó termelési mérőszámok fajtái, természetük és tulajdonságaik.”

Mély lélegzetet veszek, s próbálom a legszenvtelenebb hangon elmondani mindazt, amiről gondolom, hogy ide tartozik...

Végül bekerül az indexbe a négyes. S ekkor szerepet cserélünk. Én kérdezek:

„Hogy van megelégedve a vizsgázók felkészültségével?”

Szabadkodik. „A termatematikásokat hagyjuk ki. Ők négyes körüli átlagot fognak

elérni. Azonkívül ma csak a termatematikásokat vizsgáztatom, előtte pedig egy hétig nem voltam itthon. Különben is rossz interjú-alany vagyok, kérdezze meg inkább Z. elvtársat.” Ránézek a vizsgalapr. Jók és jelesek sorakoznak rajta. Ez a felelet bizony csak olyan gyenge közepes volt.

Kinn a folyosón félkörben üres székek. Tőlőt elmúlt. A második emeleten sincs már izgalom. Legfeljebb az olvasóteremben, ahol a tanfolyam lapozásakor egy pillanatra mindenkinek eszébe jut a közelgő vizsga.

— csépai —

Lakás

Egyetemünk két leányhallgatója részére albérleti szoba van kiadó. Cím: dr. Mikle Jánosné VII., Thököly u. 12. Telefon: 424-044. Érdeklődni lehet naponta este 8—9 között.

Ma, a formabontás világában egyáltalán nem kelt meglepetést, ha a Műszaki Egyetem falai között valamelyik tanszék elhatározza, hogy például izgalmas filmvetítés közben fog vizsgáztatni. S a kép bármilyen bizarrnak is tűnik, hogy egyáltalán nem légből kapott, annak bizonyítására álljon itt ez az alábbi riport.

Hétfőn reggel, a szokásos júniusi vizsgariport során, egy félhomályban derengő helyiségbe tévedtünk. A jelenlevők tisztes távolságban helyet foglalva, feszülten egy irányba szegezték tekintetüket.

— Őriási! — vettem meg lepette észre a képet —, hisz itt vetítenek. — Egy alaprajzot láttunk, a következő feliratos kérdéssel: „Melyik római-kori bazilikát ábrázolja a kép?”, sőt a kérdésre pontosan három válasz is szerepelt. Kérdőn tekintettem a nézőkre, bizonyára ez a „Ki mit tud” nekik szól. De a kis társaság ekkor már nem a vetített képet nézte, hanem az asztalára elhelyezett totócedulán ügyködött.

13+1 vagy semmi

— Szóval totóztunk! — fordultam kedélyesképpen az egyikhez.

— Ha jobbat nem tud kívánni, akkor inkább hallgasson!

Miért? Van ennél jobb? Egek, de elégedetlen ez a mai fiatalság — monologizáltam magamban. Nem sokáig, mert közben változott a vetített kép, és minden kezdődött előlről. A jelenlevők először nézőkként szerepeltek, aztán gyorsan átvedlettek totózókká. S miután az eset jó néhányszor megismétlődött, kiderült, hogy sem néző, sem totózó, azaz, egyszerre mind a kettő, vagyis vizsgáló a „szegény”. Még hozzá első éves építészmérnök hallgató, akinek rövid negyvenperces diavetítés alatt be kell bizonyítani a totócedulán, hogy tudja, sőt ragyogóan ismeri az építészettörténet első éves anyagát.

Itt kell csak igazán ügykedni, mert ehhez a totóhoz valóban nem elég a 13 + 1. Az ötven tipp közül legalább 46-ra jól kell tippelni ahhoz, hogy a főnyeremény, azaz az ötös beüssön. De ez ritka eset, átlagosan 30 kérdésre tudnak a vizsgázók helyesen válaszolni, a többi húszra a vizsga után, a folyosón, kollektív vita során keresik a megoldást.

De ekkor már változtatni a tippszelvényen nem lehet. Az a tanár kezében van, és egy ügyes

lyukkártyarendszer segítségével

percek alatt kiértékeli a szelvényeket. 0-tól 19 találatig a vizsgázó elégtelent kap, 20-tól 25-ig kettést, 26–30-ig hármast, 30–35-ig 3,5-et, 36–40-ig négyest, 40–45-ig 4,5-öt, 46–50-ig ötöst.

Istváni Gyula tanárségéd az értékelés után pontosan feljegyzi, kinek-kinek mi jár. — Persze, ez még nem végleges osztályzat — tájékoztatott. — Szóbeli vizsga következik, ahol az illető egy átfogóbb kérdésre adott felelettel felkeresíti, rosszabb esetben lefaragja ezt a jegyet.

— Egyáltalán, miért van szükség erre a kétfajta vizsgáztatási formára, miért kellett kiegészíteni a hagyományosat egy újjal? — fordultam kérdésessel Istváni tanárségédhez.

— A kétfajta vizsgáztatással sokkal realisabb az értékelés. Korábban egyetlen szóbeli vizsga során nehezen tudtuk ellenőrizni a hallgató tárgyi tudását. Kapott egy tételt, amit éppen tudott, de hogy az anyag többi részében mennyire jártas, az nem derült ki. A szóbeli vizsgát gyakran

befolyásolta a jó megjelenés,

fellépés, vagy a szép nagy „duma”. Most a vizsga első részében, a teszt vizsgán mindezt kizártuk. Negyven perc alatt ötven kérdésre — amely felőleli kb. az egész anyagot — adott helyes vagy

helytelen válasz tiszta képet nyújt a hallgató tárgyi tudásáról.

Az új vizsgáztatási rendszer kidolgozója dr. Hajnóczy Gyula adjunktus volt, aki egy vizsgáról kijövet kapcsolódott beszélgetésünkbe. — Negyedszer vizsgáztunk ezzel a módszerrel a most folyó vizsgaidőszakban. És ahogy bent ülök a vizsgán, egyre jobban meggyőződésem arról, hogy ez igen jól használható — aztán hozzátesszi: — Tévedés ne essék, a teszt vizsgáztatás nem az én felfedezésem. Az Orvostudományi Egyetemen vezették be először. Az ő módszerükről francia professorok mondtak véleményt, akik a legnagyobb szakértői ennek. Túl sokat nem szabad kérdezni, és a három válasznak, amelyből a helyeset ki kell választani a vizsgázónak, egyértelműnek kell lenni.

— Milyen képet mutat az eddigi vizsgátlag?

— Tartottunk attól, hogy az ötven kérdés átmegy a vizsgázók tudatába, azaz a kérdések nem lesz titok. De a negyedik fordulónál is az volt a tapasztalatunk, hogy ez a vizsga gondolkodásra kész-

tet, és minden mechanikus puskázási lehetőséget kizár.

A tavalyihoz viszonyítva romlott a vizsgátlag, de ez várható is volt ezzel a módszerrel.

— Lesz-e folytatása a kísérletnek a jövő tanévben is?

— Feltétlenül. A kísérlet bevált, csupán néhány kiegészítéssel módosítjuk. Ev közben ezzel a módszerrel két zárt-helyit íratunk a hallgatókkal. — És mit szól a hallgató az új vizsgáztatási formához?

Először is legyint az agglyoskodók véleményére, akik azt mondják, hogy ebben az egész lyukkártyarendszeres vizsgáztatásban van valami embertelen, gépi!

— Szó sincs róla. Inkább népi. Hisz ennek a vizsgának közvetlen előfutára volt a Ki mit tud, ez a népi szórakozás, mely minden agglyoskodás nélkül mondhatjuk, még illik a 18–22 éves fiatalok játékoságához. Ami pedig a félhomályt illeti, ebben is van valami jó, mert aki nem tud válaszolni, az legalább a sötétben pihulhat, és a többiek nem látják. A tudásra pedig még a sötétben is fény derül.

— halai —

Külföldi vendégszereplésen

Kultúrsoportjaink számára a vizsgaidőszak még nem jelent évadzárást. Az eredményekben gazdag év ismét külföldi turnéval zárul. Népi zenekarunk és táncsoportunk Ausztriába, énekkarunk Bulgáriába látogat.

A táncosok és a zenekar tagjai Náfrádi László vezetésével június 27-én indulnak az egyetem autóbusszával. Ludwig Paasch, az 1963-ban nálunk járt osztrák táncsoport vezetője meghívására Ried im Innkreisbe mennek, ahol még aznap este kétórás műsort adnak. Negynapi ott-tartózkodás után utjuk Salzburgba vezet, ahol a Jugendferienwerk Salzburg meghívására részt vesznek az európai ifjúsági ének- és

táncfesztiválon. Valószínűleg július 5-én érkeznek haza. Szó volt arról, hogy a bécsi követség kérésére fellépnek a Collegium Hungaricumban, de ez a bécsi szállodahiány miatt valószínűleg elmarad.

Az énekkar hetvenhatos létszámmal július 14-én indul vonattal Bulgáriába. Első állomásuk Szófia. A bolgár fővárosban egy fellépés és városnézés szerepel a programban. Három napot töltenek itt, majd Várnába mennek. Dr. Radó Sándorné, az énekkar tanárvezetője elmondta, hogy útközben szeretnék meglátogatni a festői Tirnava városát. Várnában egy hét alatt, a pihenés mellett két fellépésük is lesz.

A VIT-küldöttség két tagja bemutatja a magyar delegáció egyenruháját

Ismeretes, hogy egyetemünk KISZ-szervezetét Fehér József, másodéves iparszakos hallgató képviseli a IX. Világifjúsági Találkozón. Utólag megtudtuk, hogy a világgazdasági tanszék fiatal oktatója, Kollár Zoltán szintén részt vesz a találkozón, mint a magyar küldöttség politikai delegációjának tagja. Előadása a „Kapcsolat a fejlett és a fejlődés útjára lépett országok között” című szekció keretében hangzik el. Főként az árucsereforgalommal, az együttműködés különböző formáival foglalkozik majd. A nemzetközi előkészítő bizottság által tervezett stúdiómunka között ez a szekció igen nagy érdekföldésre tarthat számot.

Képriport a krakkói juvenáliáról

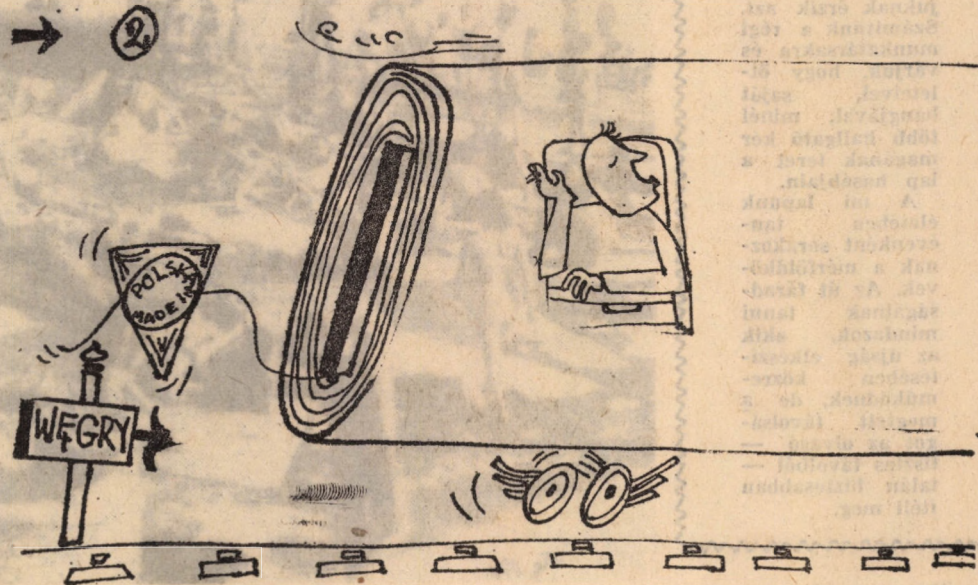
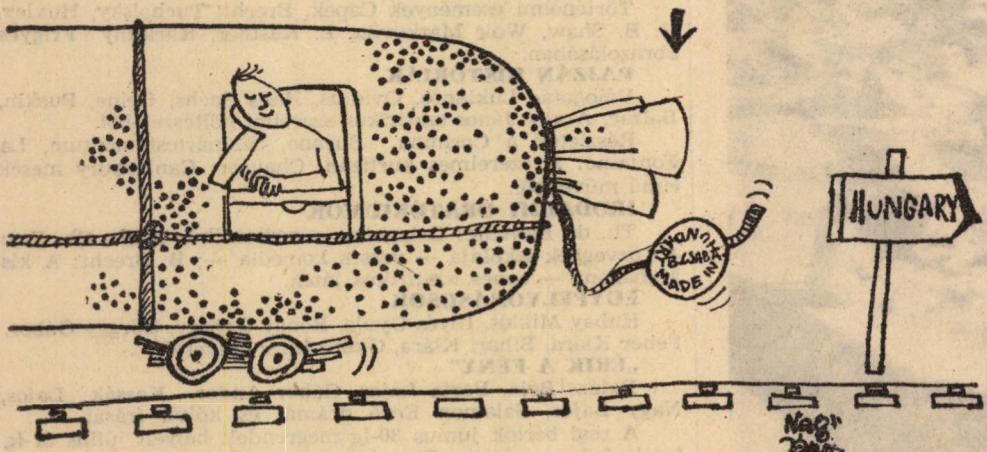
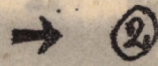
Május közepén egyetemünk néhány hallgatója felkereskedt, és elutazott Krakkóba, a híres Juvenáliára. Ilyenkor két napra a diákok veszik birtokukba a várost, és kiállításoktól, rendezvényektől zajtől hangosak az utcák. Az első kép fiatal képzőművészek kiállítását mutatja, amit a régi városfalon rögtönöztek.

A másik két felvétel a 2000 személyes diákszálló előtti parban megrendezett fodrászversenyen készült. A fodrászok, a zsűri, a közönség és az „alanyok” — mind mind diákok.

(Fotó: Váradi)

Utazás Lengyelországba... és vissza

I. ÉVFOLYAM

Kirúgtak ipartechnológiából. Olyan gyorsan történt az egész, hogy meglepetésben csak a folyosó szemközti falánál fékeztem. Hamarosan utolért az indexem is. A fejemet, sajnos, elfelejtettem lehúzni. Kissé bamba képpel tápázkodtam fel, majd ki-ráztam ingemből egy motor-dugattyúpersely makettjének szilánkjait. A többi anyagból aránylag simán átmen-tem. Így kezdődött.

II. ÉVFOLYAM.

Amikor matematikából elő-ször kipenderítettek, már ke-vésbé lepődtem meg. Óriási szorgalommal láttam a fel-készüléshez, s közben sike-rült tökéletesen elsajátítanom a matematikai tudományo-kat. Miután másodszer is kipottyantottak, kicsit meg-hökkentem, optimizmusom azonban elpusztíthatatlan ma-radt. Közben valamelyik szaklapban megjelent dolgo-zatom alapján meghívtak egy nemzetközi matematikai konferenciára. Ezen, sajnos, nem vehettem részt, mert épp-en harmadik utóvizsgám-mal voltam elfoglalva. A vé-gén mégis átengedtek egy kettessel. Akkor beültem egy presszóba és magamhoz in-tettem a pincért.

Volt három uvém és egy egsem — mondtam. — Az annyi, mint: öt — számította ki a főúr. Így lett matematikából je-lesem. A többi vizsgát szép eredménnyel tettem le.

III. ÉVFOLYAM.

Antagonisztikus ellenítésem ezen az évfolyamon a sta-tisztika tanszékkal keletke-zett. Kinyomtak először. Ki-dobták másodszer. Oda se nekik: dekáni engedély. Ki-rúgtak harmadszor: jött a rektori. Kívágtak negyedszer: „Tisztelt Miniszter Elvtárs!” (Ez a korlátlan lehetőségek egyeteme). Aztán fellebbezés a Mindenhatóhoz. („Hogy az a magasságos cikornyás hét...”) Ebben az időben kaptam meg a statisztika és a ma-gyar nyelv-tudományok tisz-teletbeli doktora címet. A végén csakazértis át-mentem.

IV. ÉVFOLYAM.

Könyvvitel-vizsga. A fo-lyosón álltam és egy tú-sarkú cipő nyomát igyek-szem letörölni a derekam aljá-ról.

Barátom, hogy ez a nő milyen szépen tud kirúgni! — suttogtam oda befelé induló kollégámnak, hogy egy kis lel-kierőt öntsek belé. Ez némi-leg sikerült is, mert kezait a gyomra helyett most a szá-jára tapasztotta. Amikor már sokadikszor

Nemcsak a ne-gyedévesek bú-csúznak. Lapunk most jelent meg utolsó alkalom-mal, ebben a tan-évben. Két hó-napra csend kö-ltözik az egyetem-er, mindenki erőt és tapasztalatot gyűjt az ősszel kezdődő új fel-adatok elvégzé-sére. Abban a re-ményben veszünk búcsút, hogy ol-vasóink az új tan-évben is szívesen veszik kézbe a Közgazdász és még inkább saját-juknak érzik azt. Számítunk a régi munkatársakra és várjuk, hogy öt-leteivel, saját hangjával, minél több hallgató kér magának teret a lap hasábjain. A mi lapunk életében tan-évenként sorakoz-nak a mérföldkö-vek. Az út fárada-ságainak tanui mindazok, akik az újság elkészí-tésében közre-működnek, de a megtett távolsá-got az olvasó — tisztes távolból — talán biztosabban ítéli meg.

..Ezt olvastuk..

rúgtak ki, unalmamban meg-írtam az „Abnormatív elő-alakalkuláció” című nagy si-kerű tudományos munkámat, mely a napokban jelenik meg óhéber nyelven.

Most az államvizsga követ-kezik. Azt mondják, két éven belül kell letenni és többször is lehet próbálkozni. Nem félek hát tőle! Óriási gyakorlatom van!

— Balogh —

Elmegyek

matematikusnak

Az elhelyezkedés során az egyetem kiírt egy állást, ami-hez kell némi matematika. A minisztériumi megbízott örmel elfogadta jelentkezé-sembet, nagyon barátságosan biztatott, sőt mi több, mind-járt be is mutatott a vállalati személyzetisnek.

— Ó, ő — mondta és rám mutatott.

— Kavakád Kakuzsi — rebegetem el nevem.

A személyzetis rögtön a lé-nyegre tért.

— Nemrégén alakult válla-latunknál egy matematikai operációs kutatócsoport. Ott fog dolgozni.

„Szó megszokad, hang fenn-akad, lehetet megszegik”.

— Maga nem... izé? — akarta kérdezni a személy-zetis, miközben visszarobogott hozzánk a minisztériumi meg-bízott és elégedetten hadarta:

— Tudod, terv-matemati-kust kértetek, tehát itt van egy általános-matematikus. Ezt még sikerült szereznem.

— Kösönöm — nyögtem ki, mire ő eltűnt.

Nemsokára felocsúdott a személyzetis.

— Na, nincs vész — vi-gyorgott biztatóan — há-nyasza volt matematikából?

— Ot... —

— Jeles?! — vágott közbe örömmel.

— Mondom, öt utóvizsgám volt, négy vizsgaidőszakban. Ő elájult, én furcsán, nevetve félkézre álltam s háromszor körbeugráltam az egyetemet.

Elmegyek matematikusnak!!! Ezt a két szó a közgazdász számára mindenek felett azt jelenti, hogy fejlődik áruga, imádott szakmánk.

— ékes —

FARAGÓ-TÓTH:

Karrier a szocializmusban

Talán sokan emlékeznek még a Népszabadság két év-vel ezelőtti vitájára, amely arról folyt, hogyan lehet ér-vényesülni a szocializmusban? Ezt a vitát foglalják most össze a szerzők a Karrier a szocializmusban című munká-jukban. De a könyv ennél többet is nyújt. Nemcsak a fiatal műszakiak érvényesülé-sét tárgyalja, hanem általában az egyetemet végzett fiatalok, sőt a középiskolások „karrier-jének” lehetőségét is. Részle-tesen elemzik az előrejutást

„Elelmiszereknél a gyors romlás s a frissesség biztosí-tása érdekében jelenlős há-nyadot képvisel a gyártómű-vektől való közvetlen beszer-zés.” (A kereskedelem gazda-ságtana, 130. o.)

Csak az nem elég világos, hogyan tudják e két követel-ményt egy időben biztosítani. Vagy talán azt kell érteni alatta, hogy az áru frissen, gyorsan, fűrgén romlik?...

„Étlap szerinti forgalomnál a nyersanyagot zárt üzemi egységnél jelenleg 50 százalé-kos haszonkulcs alkalmazásá-val tervezik, amely felülről lefele kalkulálva minden eset-len 66,7 százalék.” (141. o.)

A nyersanyagot tudomásunk szerint általában nem a vendéglátóipar berkeiben terve-zik, sőt, még az árait sem. An-nál inkább az elkészített éte-lek árát, de nem felülről le-fele kalkulálva. Ami pedig a 66,7 százalékot illeti, az csu-pán azt mutatja, hogy a ven-dég zsebéből kiszedtet összeg-nek mekkora az a hányada, amely miatt nem biztos, hogy a vendéglátóipart kell színdnia. A többi stimmel.

„A munkaszabály politikája nem szubjektív vágyakon, ha-nem a tényleges osztályviszo-nyokon, a társadalom objektív feltételein alapul. A tudomá-nyos szocializmus mindezeket olyanoknak veszi, mint ami-lyenek...”

(Tudományos szocializmus I. köt. 5. old.)

Hiába, a tudomány fejlődése nem ismer határt!

„A népfrontkormány (Span-yolország) mintegy 5,5 hektár földet osztott fel a szegénypa-raszatok között.”

(Ugyanott, II. köt. 136. old.)

Utólag is örömmel üdvözöl-jük ezt a radikális intézke-dést!

„A Tanácsköztársaság bu-kása után fellángoló fehérter-ror és az adminisztratív meg-torlások áradata nemcsak a munkásmozgalmat fejezte le, de a haladó polgárságot is kasztrálta.”

(Uo. III. köt. 100. old.)

Most segíts, dr. Kildare!

„Az ellenforradalmi konsz-olidáció időszakában komoly küzdelmet folytattunk a forint különböző oldalról történő tá-mogatásának leverésére.”

(Nemzetközi valutáris viszo-nyok 299. o.)

Nem volt hiábavaló a küz-delem!

„Tanúskodnak erről... a lakosság 80 százalékát pusztító népbetegségek: a trachoma, bilharzia, tüdőbaj, vérhaj, ma-lária, a tömegméretű analfa-betizmus stb.”

(Korunk kapitalizmusa II. 268. o.)

Már régóta sejtettük, hogy az analfabetizmus valami szörnyen veszedelmes, fertőző betegség. Csak még azt nem tudjuk pontosan, hogy miként terjed.

NEM MEGY!

NÉHÁNY SZÓ TANÉV VÉGÉN SPORTPROPAGANDÁNKRÓL

Az egyetem turistaszakosz-tálya és a KISZ csillagtúrát rendez. Részvevők száma 10—15 fő.

Valamelyik csapatunk baj-noki mérkőzést játszik. A né-zők között 4—5 hallgatónk lé-zeng...

Miért ez a nagy közömbös-ség? Az egyetemi ifjúság eny-nyire nem érdekli a sport aktív és passzív formái iránt? A tények mást mutatnak, hi-szen a csoportok többsége évi két kirándulást is rendez, 85—90 százalékos részvétellel és a különböző sportesemények nézői között is szép számmal találhatók kollégáink.

Mi lehet akkor mégis a részvétlenség oka? A kérdésre kapott válasz szinte egybe-hangzó: „Nem tudunk róla.”

Itt elérkezünk a sportklub munkájának legnagyobb hiá-nyosságához és a tömegsport fejlesztésének legjelentősebb szubjektív akadályához — a propaganda csaknem telje-sen hiányzik. A tájékoztatás a sportklub és a KISZ fel-adata lenne. A KISZ decent-ralizálásakor a sportmunkát is decentralizálták. Ez azt ered-ményezte, hogy a végrehajtó

A MI MOZIMŰSORUNK

- Vizsgaidőszak — A halál ösvényein
Csoportos vizsgázás — A néma barikád
Vizsgahalasztók — A gyvák bandája
Matematikai szigorlat — Harakiri
Két utóvizsga — Nyugtalan nyár
Menzakoszt — Egy krumpli, két krumpli
Üzemi gyakorlat — Nyári intermezzo
Államvizsga — A játszma véget ér
Vizsga előtti 100 oldal — Micsoda éjszaka
Felügyelő tanár a zárthelyiken — Cselszövők gyűrűjében
Felbontott társadalmi ösztöndíj — Elcsábitva és elhagyatva
Utóvizsgajegy — Egy ember ára
Rektori utóvizsga — Hattyúdál
Megbukott puskázók — Ártatlan varázslók
Külkerre jelentkeztem — Kár a benzinért
Közgazra járni — Könnyű élet
Eltanácsolás az egyetemről — A mi világunk vége
Megkezdődött az elhelyezkedés — Jog és öklöl
Egyetemi évek — Az álmodozások kora

bizottság közleményei a sport-felelősökön keresztül nem, vagy csak alig jutottak el a hallgatókhoz. Központilag a sportpropagandára — a Köz-gazdász mellett — csak egy hirdetőtábla áll rendelkezésre az aulában. Ez kevés, bár az is igaz, hogy ezt sem használ-tuk ki eléggé.

Véleményem szerint a sport-tájékoztatás megjavítását nem a szabályos KISZ-hierarchián keresztül (VB—Karak—Szakok—Csoportok) kell megvaló-sítani, hanem központilag. A meglévő hirdetőtábla jobb ki-használásával, stencilezett tá-jékoztatókkal kellene felhívni a hallgatók figyelmét a sport-eseményekre. Első és másod-éven a testnevelési órákat is fel lehetne használni a sport-rezervények helyének és idő-pontjának ismertetésére.

Javasoljuk egy központi hirdetőtábla elhelyezését, amelyen a napi, illetve heti sportprogram is megtalálható lenne. (Ez a Kultúrosztály, # klub tájékoztató munkáját is segítené.)

Néhány szót a Közgazdász szerepéről. Különböző fórumokon néha felröpták a Közgaz-dász hibájául, hogy a sport-propaganda csak utólagos eredményközlésre és elvi cik-kekre szorítkozik. Bíráloink igényelnék a program előzetes közlését is.

Ez azonban kéthetente meg-jelenő lapunknál nem oldható meg. A mérkőzések idejét és helyét csak a mérkőzés hetén állapítják meg. Az időpontok öszeszedése lapzártáig lehe-tetlen.

Tudjuk, hogy a sportklub sok objektív nehézséggel (pá-lya- és pénzhiány) küzd, ami akadályozza a sportpropagan-dát is. De a meglévő lehetőségek jobb kihasználásával a csillagtúrákon és házi bajnok-ságokon részt vevők száma emelkedne, mérkőzéseink lá-togatottsága pedig javulna.

Hirschler Tamás

JUTALOMÜDÜLÉS

Mint ismeretes, egyetemünk KISZ végrehajtó bizottsága úgy határozott, hogy az Expressz ifjúsági táborokba szóló üdü-lési beutalókat az idén azoknak a hallgatóknak kell juttatni, akik az egyetemi KISZ-munka valamely területén kiemelkedő tevékenységet folytattak.

A táborozás a nyári üzemi gyakorlatok idejére esik, így a jutalomüdülésben résztvevők elsősorban első- és másodévesek. Csúpan néhány negyedéves hallgató is KISZ-munkát végző oktató részesült a 80 Ft-os üdülési beutalóból.

Egyetemünkről a következők vesznek részt a nyár folya-mán a 10 napos táborozáson:

Balatonföldvári tábor

Róth János, Gruber Nándor, Makkai András, Laki Mihály, Bardóc Béla, Odundo Ambito, Petrína György, Surányi Imre, Nagy Erzsébet Puskás Tamás, Barabás Anikó, Gólya Katalin, Andó József, Kalas László, Hamvas Bulcsu, Sinkó Irén, Gold-perger István, Kertész Erzsébet, Villányi Mária.

Verőcei tábor

Petres Sándor, Nagy Katalin, Varga Márta, Bércesi Sándor, Noszka Erzsébet, Bogárn Tibor, Erdi Csaba, Kosza József, Gyalus Teréz, Kaliczky István, Kékesi József, Száva Lajos, Kállai István, Lovász Péter, Andó (Kéthly) Katalin, Lukács Mária, Sági Ildikó, Deák Ferenc, Inzelt Annamária, Dévai Katalin, Szabó Zsuzsa, Enesei Ildikó, Gálík Mihály, Galambos Irén és Czink Irma.

IRODALMI ÖSSZEÁLLÍTÁSOK

Az Irodalmi Színpad az 1965/66-os évadra 6 előadásra szóló bérletet hirdet 10 százalékos kedvezménnyel.

A 6 előadásos bérletsorozatot az alábbi bemutatókból állítják össze.

KALÓZOK SZERETŐJE
Songok bűnről, szerelemről, halálról és sok mindenről. Énekes, zenés, táncos összeállítás.

ÚJ HULLÁMOK
A modern világirodalom költészete. Amerikai, angol, francia, német, olasz, szovjet és más népek új költői törekvései.

TÖRTÉNELMI GÖRBE TÜKÖR
— Így is történhetett volna?! —
Történelmi események Capek, Brecht, Tucholsky, Huxley, G. B. Shaw, Wolf Markovitz, E. Kästner, Karinty Frigyes ábrázolásában.

PAJZÁN HISTÓRIÁK
Válogatás Lukianos, Ovidius, Hans Sachs, Heine, Puskin, Balzac, Arany János szatirikus szerelmi költészetéből. Részletek a Carmina Burana, Szamártestamentum, La Fontaine: A szerelmes kurtizán, Chaucer: Canterbury mesék című művekből.

IRODALMI ORATORIUMOK
Th. de Banville: Gringoire — romantikus játék; Ch. Fry: Az özvegyek iskolája — verses komédia —; B. Brecht: A kis Mahagony — zenés, szatirikus játék.

EGYFELVONÁSOK
Hubay Miklós, Illyés Gyula, Rónay György, Görgey Gábor, Fehér Klára, Bihari Klára, Györe Imre műveiből.

„ÉRIK A FÉNY”
Balázs Béla, Barta Lajos, Gábor Andor, Kassák Lajos, Nagy Lajos, Salamon Ernő drámái és költői írásai. A régi bérlők június 30-ig megrendelt helyeit július 31-ig tartja fenn a színház. Ezen időpontig a bérletek kiválthatók a színház pénztáránál vagy kívánságra a megadott címre küldik. Új bérletek válthatók a színház pénztáránál (VI., Nagy-mező u. 11. Tel: 420-561) naponta 14—18 óráig.

Ezzel a képpel kívánunk minden olvasónknak kellemes nyári pihenést...